

רוני סומק : לואיז

אני הולך אל לואיז עם השירים הלא
גמורים. היכן שהכלבים הולכים.
ומפחד מנביחות האנשים.
לואיז כמו צנצנת סדוקה
מנערת עצמה ועוצרת את
חגיגת הדמעות שלה.
יש לה ידיים כמו כפפות
והיא סוגרת את הקמורים
ששדיה שם, לבנים
אני הולך אל לואיז להנחית
אגרופי־שירים לא־גמורים
והיא מתרפקת על צלצולי
חצות של פגסיות הרוסות

משורר איטלקי

משורר איטלקי כובש עינים
יס־תיכוניות בגלגלת עטופה
בפאה נכרית סרוגה.
יש לו סימפטיה עצובה לונגוס
שעלתה ולא חזרה. בוטיצ'לי
שלו חי בכל שורה, עולה
מתשירים מקסה בצדפי תאנה
ומשורר איטלקי רץ לכנסיה, לשיר
לבוטיצ'לי לפני המיסה הקרובה. עד
שפעמוני הכנסיה קוראים לו
להתאבדות חרפית שקטה.